

[Henning Andersen]

udformningen af den succesfulde politik, den politik, der nu roses i alle udenlandske tidsskrifter og aviser, og som bl.a. skyldes de finanslove, som de tre partier har båret igennem.

Vi skal selvfølgelig ikke lade os lulle i ro med ros og spådomme om nye rekorder. Vi skal selv gøre noget, og det gør vi også med denne finanslov.

Udviklingsfonden, der skal gavne de små og mellemstore virksomheder, er en opfølgning af de succesrige netværkskonstruktioner. Begge dele retter sig især imod mindre og mellemstore virksomheder. Det er meget, meget glædeligt. Disse virksomheder har ikke altid haft det let, og det er på tide at gøre endnu mere for dem og deres medarbejdere. De store virksomheder har gjort og vil gøre meget, men der kommer nogle år nu, hvor vi især må sætte vores lid til de mindre og mellemstore virksomheder.

Vi må i det hele taget tænke utraditionelt. Mere og mere af betalingsbalancen hviler på transport, byggeeksport, turisme og salg af tjenesteydelser i udlandet. I fremtiden må vi huske mere på disse virksomheder i vor erhvervs politik. Vi må også huske på, at danske virksomheder, der konkurrerer med udenlandske på det danske marked, danske underleverandører, serviceerhverv, ja, alle erhvervsaktive i samfundet er med til at skabe de resultater, vi nu oplever.

Vi har i den konservative folketingsgruppe lagt afgørende vægt på at skabe politisk stabilitet forud for den meget vigtige folkeafstemning om den politiske og økonomiske union. En dramatisk finanslovproces og et efterfølgende folketingsvalg havde været gift for et klart ja her i Folketinget til unionerne.

Finanslovaftalen sikrer en fortsat stram økonomisk politik. Det har været helt afgørende for Det Konservative Folkeparti, at finansloven for 1992 ikke måtte ødelægge de mange positive resultater, vi har opnået i de senere år. Den finanslov, som vedtages i dag, medfører, at den stramme udgifts- og finanspolitik bliver videreført i 1992.

Det udgiftspolitiske måltal på 245 mia. kr. holdes. Hermed sikrer vi, at det økonomiske opsving, som vi står over for, ikke bliver bremset af høje løn- og prisstigninger eller nye underskud over for udlandet. I den konservative Folketingsgruppe havde vi da gerne set en fi-

nanslov med flere besparelser, men vi må erkende, at den politiske vilje og dermed flertallet for større besparelser ikke rakte så langt denne gang.

Det er tilfredsstillende, at også Folketingets største parti med finanslovaftalen anerkender betydningen af, at de statslige udgifter holdes i ro, uden at der bliver tale om nogen som helst finger- eller fodaftryk i finanslovaftalen. Desværre rækker Socialdemokratiets velvilje åbenbart ikke så langt, at partiet vil sige nej til yderligere udgifter i løbet af 1992. Fra konservativ side er vi imidlertid glade for, at Kristeligt Folkeparti, CD og Det Radikale Venstre, så vidt jeg forstår, har udvist denne ansvarlighed, der også bør være en følge af finanslovsforliget, men lad os nu se.

Finansloven for 1992 fastholder dansk økonomi på det rette spor. Finanspolitikken vil ved den indgåede aftale være den strammeste siden 1986. Det er et bidrag til, at det begyndende opsving i dansk økonomi kan blive langvarigt og dermed sikre en varig fremgang i beskæftigelsen, samtidig med at overskuddet på betalingsbalancen fastholdes, og det er jo væsentligt. Den stramme finanspolitik er udtryk for en stram udgiftspolitik, hvor driftsudgifterne holdes uændrede, mens subsidierne nedsættes. Udgiftstrykket vil være på 58,3 pct. i 1992; det er fortsat alt for højt, men det er dog det laveste udgiftstryk siden 1980, når der ses bort fra det særlige forhold i 1986, så på dette punkt bevæger vi os altså fortsat i den rigtige retning.

Det er en helt afgørende forudsætning for Det Konservative Folkeparti at reducere skattetrykket. Siden 1988 er skattetrykket faldet, og i 1992 når det ned på 48,4 pct. af BNP. Det er faktisk 7 pct. lavere end i 1988.

Vi står fortsat med nogle uløste problemer. Et af dem er underskuddet på statsfinanserne, som dog ikke er urovækkende i international målestok, selv om det er stort nok. Fra konservativ side ønsker vi en hurtig reduktion af statsunderskuddet. Det er nødvendigt, hvis vi på længere sigt skal have gennemført en markant reduktion af skattetrykket, og det skal vi. Det er et af vore hovedmål, som vi har sammen med andre partier her i Folketinget.

Med finansloven skønnes underskuddet i 1992 at blive ca. 28,5 mia. kr., som man kender det nu. Det er et fald på 10 mia. kr. i forhold til